

θέματα

ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση για την εκπαίδευση
ΤΕΥΧΟΣ 67, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2014 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2015, ΤΙΜΗ € 5.00



- *Πορίσματα 7^{ου} Πανελλήνιου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α.*
- *Ο Διαδραστικός Πίνακας στην Ειδική Αγωγή*
- *Γνώσεις και Αντιλήψεις των Δασκάλων για τη ΔΕΠ-Υ*
- *Πρόγραμμα Συναισθηματικής Υποστήριξης για Μαθητές με Ε.Ε.Α*
- *Επίδραση των Μαθηματικών στη Συναισθηματική Εξέλιξη των Παιδιού*
- *Αλλόγλωσσοι Μαθητές και Ορθογραφικά Λάθη*

θέματα ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ (Π.Ε.Σ.Ε.Α.)
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2014 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2015 ΤΕΥΧΟΣ 67 ΤΙΜΗ € 5.00 ΚΩΔΙΚΟΣ 035018

θέματα ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ 035018

Διεύθυνση: Γούναρη 21-23,
185 31 Πειραιάς
Τηλ.-Fax: 2651048830, 210 5731768
Κιν.: 6977244295, 6977743862
e-mail: ds_pesea@yahoo.gr
<http://www.pesea.gr>

Ιδιοκτήτης: Π.Ε.Σ.Ε.Α.

Εκδότης: Μηνάς Ευσταθίου

Συντακτική Επιτροπή

Μηνάς Ευσταθίου: 6977244295
Άννα Τριλιακού: 6932942156
Λευτέρης Ρατσάτος: 6977743862
Γιώργος Κ. Γαλάνης: 210 4954478
Ελένη Περιστέρη: 6974706370

Κριτική Επιτροπή Άρθρων

Γιώργος Τσιάκαλος
Λάμπρος Σταύρου
Σπύρος Σούλης
Μαρία Δροσινού

Διευθυντής Έκδοσης: Μηνάς Ευσταθίου

Επιμέλεια: Μηνάς Ευσταθίου, Μαρίνος Παρασκευόπουλος

Φωτογραφία: Αρχείο Π.Ε.Σ.Ε.Α.

Στοιχειοθεσία: Ιωάννα Τοίκα
Εκτύπωση: Γεώργιος Μυλωνάς & ΣΙΑ Ο.Ε.

Συνεργασίες - Συνδρομές

Προς: • e-mail: ds_pesea@yahoo.gr
• Μηνάς Ευσταθίου, Απελευθερώσεως 14,
453 32 - Ιωάννινα, 6977244295
• Γιώργο Γαλάνη, Χαριλάου Τρικούπη 85,
181 20 - Κορυδαλλός, 6944126716
• Π.Ε.Σ.Ε.Α., Τ.Θ. 80497, 18510 - Πειραιάς

Συνδρομή ενός έτους (4 τεύχη):

Μέλη ΠΕΣΕΑ & Συνδρομητές Περιοδικού: € 20.00
Οργανισμοί, Σύλλογοι, ΝΠΔΔ κ.λπ.: € 30.00

• Με κατάθεση στην ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ -
Αρ. Λογ. 359/904078-15

• Με ταχυδρομική επιταγή ΕΛ.ΤΑ.

(και την ένδειξη «για Μέλος» ή «για Περιοδικό»,
Ονοματεπώνυμο, Διεύθυνση, Τηλέφωνο)

Κάθε ενυπόγραφο άρθρο εκφράζει τις απόψεις
του συγγραφέα ο οποίος και βαρύνεται
αποκλειστικά τόσο για την ερευνητική
δεοντολογία, την επιστημονικότητα και εγκυρότητα
των θέσεων όπως αυτές παρουσιάζονται,
όσο και για τη γλώσσα που χρησιμοποιεί.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημείωμα του Διευθυντή Έκδοσης	1
Πορίσματα 7ου Πανελλήνιου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α.	3
Ο Διαδραστικός Πίνακας στην Ειδική Αγωγή	27
Από την Αξιολόγηση της Επίδοσης στην Αξιολόγηση της Πορείας της Μάθησης	33
Γνώσεις και Αντιλήψεις των Δασκάλων για τη ΔΕΠ-Υ	40
Πρόγραμμα Συναισθηματικής Υποστήριξης για Μαθητές με Ε.Ε.Α.	53
Επιδραση των Μαθηματικών στη Συναισθηματική Εξέλιξη του Παιδιού	65
Αλλόγλωσσοι Μαθητές και Ορθογραφικά Λάθη	72
Αξιολόγηση και Αποτελεσματικότητα των Βιονικών Μελών	81
Η λογοτεχνία στον Κινηματογράφο: Παιδαγωγική Προοπτική	93
Πρόγραμμα Πρώιμου Εντοπισμού Ειδικών Μαθησιακών Δυσκολιών	99

Π.Ε.Σ.Ε.Α.

Πρόσκληση Ενδιαφέροντος για το 8 ^ο Συνέδριο του Π.Ε.Σ.Ε.Α.	105
Εκδήλωση Ενδιαφέροντος για το 8 ^ο Συνέδριο του Π.Ε.Σ.Ε.Α.	107
Ανανέωση Συνδρομών για το Έτος 2015	108
Παράθυρα στο Βιβλίο & τον Τύπο	109

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΙΣΟΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η χειραφέτηση των ανθρώπων -αναπήρων ή μη- συνδέεται με τη διεκδίκηση δικαιωμάτων και έχει πάντοτε δύο χαρακτηριστικά: α) την οργάνωση τους σε συλλογικότητες -πολιτική συγκρότηση, και β) το πλαίσιο των αρχών και των δικαιωμάτων που διεκδικούν από την κεντρική ή την τοπική εξουσία για να πετύχουν την νομιμοποίησή τους, και επομένως την εδραιώσή τους. Ο αγώνας τους εκφράζεται με άπειρους τρόπους διαμέσου των λαϊκών κινημάτων, των δημοκρατικών εκστρατειών, το σχηματισμό πολιτικών οργανώσεων (Κομμάτων, Συνδικάτων, Επιστημονικών & Κοινωνικών Συλλόγων) που μπορεί να έχουν διάρκεια ή περιορισμένο χρόνο ζωής. Οι συλλογικές προσπάθειες για χειραφέτηση, πάντοτε ενέχουν έναν συσχετισμό δυνάμεων, βίαιο ή μη βίαιο αναλόγως των όρων: της χρήσης ή της απόρριψης των υπαρκτών νομικών μορφών και των πολιτικών θεσμών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ποικιλομορφία των εθνικών ιστοριών στην Ευρώπη όσον αφορά την κατάκτηση των πολιτειακών, πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Οι ιστορίες αυτές δεν είναι ανεξάρτητες οι μεν από τις δε, ή τις διάφορες μορφές που έλαβε η αποαποικιοποίηση, ή την αλληλουχία των εμφυλιοπολεμικών επεισοδίων και των κινημάτων για τα πολιτικά δικαιώματα για έναν αιώνα και πλέον, μέχρι τη χειραφέτηση των Αφρικανο-αμερικανών των Η.Π.Α.

Παρά την ποικιλομορφία αυτής της φαινομενολογίας, διαπιστώνεται ότι η σύγκρουση είναι πάντοτε καθοριστική, επειδή: α) η ισοελευθερία δεν αποτελεί μια πρωταρχική καταστατική διάταξη, και β) οι κυρίαρχοι δεν απεμπολούν ποτέ τα προνόμια ή την εξουσία τους οικειοθελώς. **Συνεπώς, πάντα χρειάζονται αγώνες και πάλη, κι ακόμη περισσότερο χρειάζεται να εκφραστεί μια νομιμότητα της πάλης**, η οποία προσδίδει μια καθολική σημασία στη διεκδίκηση του «συνυπολογισμού» εκείνων που παρέμειναν εκτός του «κοινού αγαθού» ή της «γενικής βιούλησης». Βλέπουμε να εκδηλώνεται μια ουσιώδης μη πληρότητα του Λαού ως πολιτικού σώματος, δηλαδή μια διαδικασία καθολίκευσης που περνά μέσα από τη σύγκρουση και από την άρνηση του αποκλεισμού **που αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα, την αξιοπρέπεια, την ιδιοκτησία και την ασφάλεια**.

Ο αγώνας και η πάλη που χαρακτηρίζεται με αυτόν τον τρόπο κοιτάζει ταυτόχρονα και προς το παρελθόν και το μέλλον. Προς το παρελθόν, επειδή παραπέμπει στη λαϊκή θεμελίωση κάθε συγκρότησης που δεν αντλεί τη νομιμότητά της από την παράδοση ή από κάποια αποκάλυψη ή από τη γραφειοκρατική αποτελεσματικότητα. Προς το μέλλον, επειδή απέναντι στους περιορισμούς και τις ματαιώσεις που πλήττουν την πραγμάτωση της Δημοκρατίας στις ιστορικές συγκροτήσεις, **η επιστροφή στις μαζικές λαϊκές κινητοποιήσεις αποτελεί θεμελιώδες Συνταγματικό δικαίωμα –και ταυτόχρονα Συνταγματική υποχρέωση για την υπεράσπιση του Δημοκρατικού Πολιτεύματος**.

Εδώ και μια πενταετία, με την υπογραφή των Μνημονίων ανάμεσα στους πιστωτές της χώρας και τις διάφορες Κυβερνήσεις συνεργασίας, ακυρώνεται η καθολικότητα των δικαιωμάτων και η πολιτική κοινότητα –ο Ελληνικός Λαός αποκτά μια παράδοξη μορφή, γιατί δεν συναίνει στα Μνημόνια, και έτσι δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ως ομοιογενής

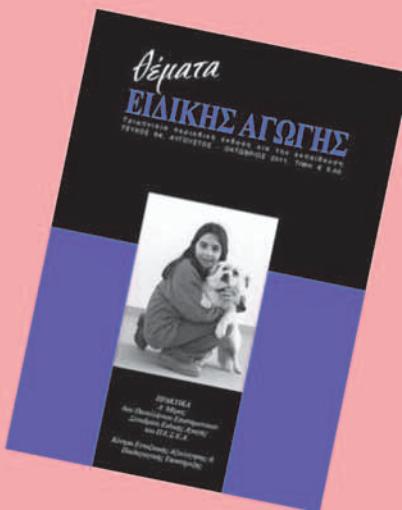
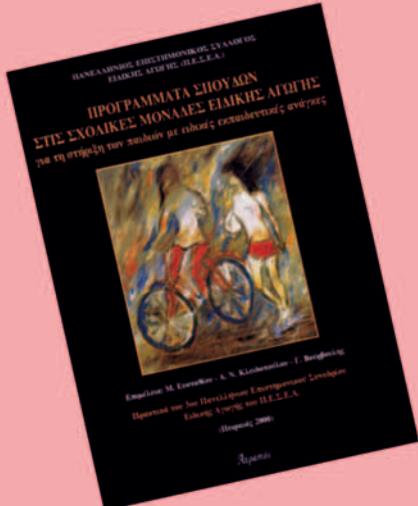
ενότητα Πολιτών και ούτε ως ολοκληρωμένη εθνική ολότητα.

Όμως ο Ελληνικός Λαός δεν μπορεί να διαλυθεί στην ατομικιστική εικόνα ενός αθροϊσματος υποκειμένων, των οποίων ο μόνος δεσμός θα ήταν το αόρατο χέρι της ωφέλειας (η άγρια φορολογία) ή η αλληλεξάρτηση των αναγκών, ούτε μπορεί να διαλυθεί στην αντίστροφη εικόνα ενός «πολέμου του καθενός με τον καθένα» σε γενικευμένο ανταγωνισμό συμφερόντων.

Εν προκειμένω ο Αριστοτέλης είχε προτείνει μια θεμελιώδη δικαιολόγηση, ιδρυτική της πολιτικής φιλοσοφίας: «Αυτό που ενώνει τους Πολίτες μεταξύ τους είναι ένας κανόνας αμοιβαιότητας δικαιωμάτων και καθηκόντων». Όμως η αμοιβαιότητα δικαιωμάτων και καθηκόντων συνεπάγεται ταυτόχρονα τον περιορισμό της εξουσίας των κυβερνώντων και την αποδοχή του νόμου από τους κυβερνωμένους. Όμως στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα οι αξιωματούχοι της συγκυβέρνησης δεν είναι υπεύθυνοι ενώπιον των εντολέων τους και οι απλοί πολίτες, δχι μόνον δεν μπορούν να ανταποκριθούν στους άγριους φορομπηκτικούς τους νόμους, αλλά η γνώμη τους δεν λαμβάνεται υπόψη και όταν κινητοποιούνται άμεσα και όταν, μέσω των αντιπροσώπων τους (Βουλευτές της Αντιπολίτευσης) θέτουν τα αιτήματά τους στη Βουλή των Ελλήνων.

Σήμερα οι αντιφάσεις μεταξύ συμμετοχής και αντιπροσώπευσης, μεταξύ αντιπροσώπευσης και υπακοής, οξύνονται στο πλαίσιο της νεότερης ιδιότητας του Πολίτη και έτσι η διαφορική σχέση των εξεγερμένων και της πολιτειακής συγκρότησης μετατοπίζεται κυρίως στη λειτουργία των συστημάτων εκπαίδευσης. Πολλές συλλογικότητες, ανάμεσα τους και ο **Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής -Π.Ε.Σ.Ε.-**, χωρίς να αγνοούν τις κραυγαλέες απέλειες του, θεωρούν την ανάπτυξη ενός δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης ως θεμελιώδες δημοκρατικό κεκτημένο και ως βασική προϋπόθεση για τον εκδημοκρατισμό της ιδιότητας του Πολίτη. Όμως γνωρίζουμε ότι η **Δημοκρατία** και η **αξιοκρατία** (το πολίτευμα που αποκαλούσε ο Αριστοτέλης τιμοκρατία) σήμερα αντιμάχονται και ισορροπούν σε ένα τεντωμένο σχοινί. Το Ελληνικό «αστικό κράτος» ή αλλιώς η Ελληνική αστική κοινοβουλευτική **Δημοκρατία**, μέχρι και το 2009 συνδύαζε την πολιτική αντιπροσώπευση με τη μοζική εκπαίδευση, δηλαδή την «εθνική εκπαίδευση» με τις όποιες νομοθετικές ρυθμίσεις που επέτρεπαν δυνητικά τη συμμετοχή του «κοινού ανθρώπου» ή του «οποιουδήποτε πολίτη» στον πολιτικό διάλογο, και κατ' επέκταση στην αμφισβήτηση του κρατικού μονοπωλίου εξουσίας. Στο μέτρο της αποτελεσματικότητάς του ως προς τη μείωση των ανισοτήτων συνέβαλε στην ένταξη ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων που δεν είχαν πρόσβαση στη δημόσια σφαίρα των κοινωνικών αγαθών και συνεπώς στη θέσπιση ενός δικαιώματος στα δικαιώματα.

Σήμερα στην Ελλάδα οι πιστωτικοί και οι εγχώριοι ολιγαρχικοί μηχανισμοί δημιουργούν μια ιεραρχία γνώσης που είναι επίσης ιεραρχία εξουσίας, και περισσότερο από ποτέ κατόρθωσαν να καθορίζουν τη λειτουργία των σχολικών μας συστημάτων, και έτσι να αποκλείουν νομίμως κάθε δυνατότητα να «αυτοδιοικηθούν» οι συλλογικότητες που σχετίζονται με το σχολείο. Κοντολογίς καταστρέφουν τη **συμμετοχική Δημοκρατία**.



Για την προώθηση των σκοπών του Π.Ε.Σ.Ε.Α.
το Δ.Σ. προσφέρει τα τεύχη 1 έως και 50
του περιοδικού Θέματα Ειδικής Αγωγής
καθώς και την αυτοτελή έκδοση των Πρακτικών
του 3ου Πανελλήνιου Επιστημονικού Συνεδρίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α.
αντί του ποσού των εκατόν πενήντα ευρώ (150,00€)
συν δέκα ευρώ (10,00€) έξοδα αποστολής

Για την Προσφορά επικοινωνείτε
στο e-mail: ds_pesea@yahoo.gr
ή στα τηλέφωνα: 6977244295 (Μηνάς Ευσταθίου)
και 6944126716 (Γιώργος Γαλάνης)

Η καταβολή του ποσού της Προσφοράς θα γίνεται με Ταχυδρομική Επιταγή των ΕΛ.ΤΑ.

Προς: Μηνά Ευσταθίου,
Απελευθερώσεως 14, 453 32 - Ιωάννινα
ή

Προς: Γιώργο Γαλάνη,
Χαριλάου Τρικούπη 85, 181 20 - Κορυδαλλός

ISSN 1108-5509